

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N. Corcea
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, D. Manole
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție
Judecători: V.Doagă, I.Druță, T. Chișca-Doneva

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Ad ministrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire declarată de către Antoci Anatolie, prin intermediul reprezentantului, avocatul Matveeva Nina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antoci Anatolie împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Oleg Chilaru cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 1 noiembrie 2017, prin care recursul declarat de către Antoci Anatolie, a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 16 august 2016 Antoci Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva IGP al MAI, intervenient accesoriu Oleg Chilaru cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016 a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție, în temeiul art. 47 alin.1 lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, adică pentru comiterea unei încălcări grave, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și cu dreptul de a primi pensia pe linia MAI, pentru încălcarea prevederilor

art. 26 alin. (1) lit. a), b), c) și d) art. 28 alin.(1) lit. g) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct.6 lit. e), i), j) și k) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 20 sub pct. 4) și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin ordinul IGP nr.86 din 26 iulie 2013, pentru comiterea unor fapte manifestate prin atitudine neglijentă față de obligațiunile de serviciu prin nereacționarea promptă la înștiințarea făcută de Marina Iurceac, manifestarea unui comportament agresiv și abuziv în legătură cu funcția deținută față de subalterni, fapt care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte.

A invocat că circumstanțele descrise în conținutul ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, nu corespund adevărului, deoarece dânsul a întreprins toate acțiunile necesare în calitatea sa de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani și a acționat prompt conform atribuțiilor funcționale.

Antoci Anatolie a menționat că la 21 iunie 2016, la indicația sa a fost convocată ședința operativă cu șefii de servicii din cadrul Inspectoratului, unde a solicitat șefului adjunct și șefului Secției investigații, infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani de a întreprinde toate acțiunile necesare în vederea constatării circumstanțelor referitoare la dispariția lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, precum și a automobilului cu care aceștia se deplasau.

A susținut că sunt eronate concluziile Inspectoratului General al Poliției, consemnate în Ordinul nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, precum că dânsul a manifestat o atitudine neglijentă față de obligațiunile sale de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, ca reacție la înștiințarea telefonică din 20 iunie 2016, iar ordinul contestat, de sancționare disciplinară în privința sa este neîntemeiat și ilegal, inclusiv și în partea ce se referă la faptul că a manifestat un comportament agresiv și abuziv față de subalterni, deoarece aceste circumstanțe nu au fost demonstrate în cadrul anchetei de serviciu desfășurate.

Reclamantul consideră ca fiind neîntemeiat și ilegal ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, în partea invocată de pârât, precum că în seara de 21 iunie 2016, în timp ce persoana bănuită de săvârșirea omorului și tâlhăriei era chestionată în biroul de serviciu al șefului Secției investigații, infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în comun acord cu șeful adjunct al Direcției NORD a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, dânsul ar fi intrat în birou și în prezența persoanei bănuite, prin comportament agresiv, care contravine normelor de etică și deontologie al polițistului, ar fi reproșat unuia dintre polițiști despre faptul că aceștia nu s-au ridicat în picioare la intrarea superiorului, atentând astfel la demnitatea polițiștilor aflați în exercițiul funcțiunii, ceea ce ar fi dus la refuzul bănuitului de a conlucra mai departe cu organul de urmărire penală.

Antoci Anatolie solicită, anularea ordinului șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Anatolie Antoci și a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Grîu Andrei, în partea în care s-a dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție, ca fiind ilegal, restabilirea

sa în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 6 octombrie 2016, acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Antoci Anatolie și menținută hotărârea primei instanțe.

La 8 august 2017 Antoci Anatolie, prin intermediul reprezentantului, avocatul Matveeva Nina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin încheierea din 1 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de către Antoci Anatolie, a fost considerat inadmisibil.

La 27 martie 2018 Antoci Anatolie a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii și casarea acestora.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că i-au devenit cunoscute circumstanțe și fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putu fi cunoscute revizuentului pe parcursul examinării cauzei, din motivul că aceste fapte și circumstanțe nu au existat la momentul desfășurării procesului civil, dar au parvenit după finalizarea procesului în cauză.

Revizuentul a afirmat că la 19 martie 2018 de către Serviciul protecției interne și anticorupție, Direcția securitate internă, i-au fost furnizate probe care confirmă contrariul faptelor indicate în ordinul de concediere al său.

A menționat că prin explicațiile colaboratorilor de poliție participanți la investigațiile întreprinse, depuse în luna ianuarie-februarie 2018, se confirmă aplicarea măsurilor posibile și necesare pentru investigarea faptului, și anume, înregistrarea urgentă a cererilor privind dispariția persoanelor, Iurceac Igor și Tatarciuc Dmitri, orientarea promptă din 20 iunie 2016 – ziua parvenirii cererii de dispariție.

Antoci Anatolie prin intermediul reprezentantului său, avocatul Matveeva Nina remarcă că înscrisurile anexate la informația Serviciului protecției interne și anticorupție, Direcția securitate internă nr. 501 din 19 martie 2018, prezentate instanței la examinarea cererii de revizuire, nu au fost cunoscute de către dânsul la momentul examinării cauzei, însă au stat la baza scoaterii lui de sub urmărire penală în cadrul cauzei penale intentate în temeiul aceluiași fapte, care la rândul lor au stat la baza emiterii ordinului de concediere.

Totodată, revizuentul a relatat că la 21 martie 2018, potrivit certificatului nr. 136 eliberat de Judecătoria Drochia (sediul Rîșcani), instanță pe rolul căruia se află dosarul penal, se atestă din Rechizitoriu că dânsul nu are calitate de învinuit, ci de martor.

Astfel, se denotă că probele din dosarul penal, și anume, orientarea din 20 iunie 2016, Registrul al ședințelor operative, graficul grupelor operative și copiile confirmărilor de dare în orientare, la fel, nu au fost cunoscute lui la examinarea cererii în cadrul dosarului civil, din motiv că având calitatea de martor la finalizarea urmăririi penale nu era în drept de a face cunoștință cu materialele cauzei penale.

A mai relatat că din ordinul de concediere, rezultă că la examinarea cererii de chemare în judecată privind anularea ordinului și restabilirea în funcție, au fost afectate drepturile Inspectoratului de Poliție Rîșcani, însă acesta din urmă nu a fost atras în proces, iar intervenientul accesoriu, Chilari Oleg nu poate fi considerat IP Rîșcani.

Drept temei al cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și lit. c) CPC, menționând că instanța a emis hotărârea cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Conform art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul Antoci Anatolie ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC.

Datorită faptului că revizuirea este o cale de atac a hotărârilor irevocabile, poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii. Acestea sunt prevăzute la art. 449 CPC și în cazul în care se cunoșteau ar fi influențat asupra soluției date de instanța de recurs.

În conformitate cu art. 449 lit. b) și c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Din normele de drept menționate se deduce că pentru redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. b) CPC invocat de revizuent, este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă. Iar, atunci când se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. c) CPC, instanța de judecată urmează să constate dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios. În acest sens, solicitantul trebuie să probeze că hotărârea a cărei revizuire o solicită, lezează drepturile altor persoane, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărârea supusă revizuirii, i-au fost încălcate aceste drepturi.

Reieșind din prevederile menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate și prezentate de către Antoci Anatolie în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) și c) CPC.

Or, înscrisurile prezentate sunt emise ulterior adoptării hotărârii judecătorești în pricină, iar prin cererea de chemare în judecată Antoci Anatolie a solicitat anularea ordinului șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Anatolie Antoci și a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Grîu Andrei, în partea în care s-a dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție, ca fiind ilegal, restabilirea sa în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, alți participanți în procesul în cauză nefiind antrenați.

La fel, nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire nici argumentul invocat de către revizuent referitor la drepturile Inspectoratului de Poliție Rîșcani care nu a fost implicat în proces, or, revizuentul nu a menționat prin ce hotărârile contestate au adus atingere drepturilor părții neimplicate în proces.

Mai mult, în cadrul procesului civil în calitate de pârât a fost indicat Inspectoratul General al Poliției al MAI, care a reprezentat inclusiv și interesele Inspectoratului de Poliție Rîșcani.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularității ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, astfel, argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire a încheierii instanței de recurs din 1 noiembrie 2017.

Or, scopul acestei cereri de revizuire este mai curând să obțină o nouă examinare a pricinii decât o procedură de revizuire în sensul art.449-453 CPC.

În acest sens, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare (cauza Popov-2 contra Moldovei din 6 decembrie 2005, cererea nr.19960/04, § 45).

De altfel, argumentele invocate de către avocatul Ninei Matveeva în interesele lui Antoci Anatolie în cererea de revizuire nu întrunesc nici unul din temeiurile declarării revizuirii, prevăzute de normele art.449 CPC.

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 3 martie 2009).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Antoci Anatolie, prin intermediul reprezentantului, avocatul Matveeva Nina împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 1 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antoci Anatolie împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Oleg Chilaru cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva